

בית המשפט המחוזי תל אביב
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותר:

גיא זומר, ת.

טלפון: 054-7650202

דוא"ל zomerg@gmail.com

נגד

- המשיבים:
1. הילה אדמסו, הממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל
 2. חגי רונן, מנכ"ל המרכז למיפוי ישראל
 3. גילי קירשנר, היועצת המשפטית במרכז למיפוי ישראל
 4. יוסף שגיא, אורח, אין ברשות העותר מספר ת.ז.
 5. המרכז למיפוי ישראל

רחוב לינקולן 1, תל-אביב-יפו, ת"ד 14171 מיקוד 6522034
כולם באמצעות פרקליטות מחוז ת"א אורחי, דרך מנחם בגין 154, ת"א
באמצעות דוא"ל: ez_tel-aviv@justice.gov.il, פקס: 02-6468005

המועד האחרון להגשת עתירה: 10.12.2025

המועד שבו ניתנה ההחלטה מושא העתירה: 26.10.2025

עתירה מנהלית

על פי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998

מוגשת בזאת עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים, ובכלל זה הממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל (להלן: מפ"י), למסור מידע שעניינו התכתבויות, דיונים ויזום הליכי אכיפה נגד הח"מ והעמותה שייסד על ידי עובדי מפ"י ומי מטעמם. העתירה מוגשת לפי פריט מספר 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס-2000. סכום אגרה לפי פריט 20 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 הוא 2,273 ש"ח.

בין חלק מהצדדים מתנהלת עתירה נוספת בימים אלה ע"מ 55060-09-25: זומר נ' אדמסו ואח', שעניינה אי מתן מענה לשתי בקשות חופש מידע נוספות, אשר משיקות לעניינים הנוגעים לעתירה זו, אך אינם תלויים זה בזה.

הצדדים

1. העותר הינו פעיל חברתי הפועל לקידום מנהל תקין ושקיפות בגופים ציבוריים. העותר מייסדי עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר) אשר שמה לה למטרה להסיר חסמים בגישה למידע ציבורי. בנוסף, פועל העותר לקידום יישום וציות להוראות החוק והדין בתחום השקיפות וחופש המידע, ועל כן עתר בשלל עניינים ציבוריים. (עת"מ 219-01-20 זומר נ' פרידריך לבטוב ואח' ועת"מ 17657-03-20 זומר נ' פרידריך לבטוב ואח' בעניין דוחות שנתיים במשרד רה"מ), עתר נגד הרשות הארצית לכבאות והצלה בדרישה לפרסום תשובות לבקשות מידע לצד פרטי מידע נוספים (עת"מ 34136-12-17 זומר נ' כבאות והצלה ואח' ועת"מ 14607-06-20 זומר נ' אגמון ואח') זומר נגד משרד המשפטים בדרישה לפרסום הנחיות מחלקת ייעוץ וחקיקה ופרקליטות המדינה (עת"מ 64005-01-20 זומר נ' כץ ועת"מ 26946-04-20 התנועה לחופש המידע וזומר נ' משרד המשפטים, בהתאמה), נגד משרד הבריאות בעניין נתוני הקורונה (עת"מ 25488-07-20 זומר נ' לוי ואח') ועוד הליכים רבים שבמרכוזם זכות הציבור לדעת וקידום השקיפות ופרסום המידע ברשויות הציבוריות ללא כל אינטרס אישי - במידע המבוקש.

2. המשיבה 1 היא הממונה על חופש המידע על פי סעיף 3 לחוק, שהחליטה שלא למסור את המידע המבוקש. המשיב 2, הוא ראש הרשות הציבורית, לפי סעיף 2 לחוק חופש המידע וכלל ההתנהלות המתוארת נעשתה תחתיו והוא אחראי לה לרבות למועדים בהם היה על המשיבים למסור החלטה בבקשת המידע. המשיבה 3 היא היועצת המשפטית של הרשות אשר הנחתה את משיב 4 להלך אימים על הח"מ או צד שלישי בקשר לעניינים שבמרכז הבקשה. המשיבה 5 היא יחידת סמך של משרד הבינוי והשיכון ומהווה רשות ציבורית כהגדרתה בחוק ובה מועסקים המשיבים 1-3.

החלק העובדתי

3. ביום 20.7.2025 הגיש העותר בקשה למידע לפי חוק חופש המידע לממונה על חופש המידע במרכז למיפוי ישראל בקשת המידע (מצ"ב ומסומנת כנספח א') עסקה בהתכתבויות ודיונים שנערכו במפ"י בקשר למכתב התראה שנשלח לעותר ביום 12.12.2024 מטעם היחידה לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה, בעניין נטען של הפרת זכויות יוצרים בפרסום מידע ציבורי, השייר לציבור, אשר הוחזק בנאמנות במשיבה 5.

4. בבקשתו ביקש העותר מידע הנוגע לאותו מכתב אימים ובכלל זה לקבל כל תכתובת פנימית או חיצונית של עובדי מפ"י, ובכלל זה התכתבויות עם גורמי פרקליטות, עם רשויות אכיפה אחרות ועם צדדים שלישיים, וכן כל תכתובת שהוחלפה מחוץ למערכות הארגוניות (כגון בהודעות ווטסאפ). בנוסף ביקש לקבל את פרטי הפניות שבוצעו ע"י מפ"י בדרישה להסרת פרסום, לרבות שמות הפונים, תפקידיהם, אמצעי ההתקשרות עמם ותיעוד השיחות ככל שהוקלטו. עוד התבקשו מסמכים או אסמכתאות ששימשו בסיס לפעולות שבוצעו על ידי מפ"י, וכן פרוטוקולים או סיכומים של ישיבות בהשתתפות נציגי מפ"י או נציגים מהפרקליטות, שעניינן אותו מכתב התראה.

5. יובהר כי כבר בנוסח הבקשה המקורית, לא עמד העותר על קבלת ההיבטים המשפטיים שנדונו בהתכתבויות ופרוטוקולים, אלא על המידע העובדתי שנטען ונמסר בין הצדדים השונים.

6. לבקשה צורף אישור על תשלום אגרת בקשה בסך 23 ש"ח וכן התחייבות לשאת באגרות טיפול והפקה נוספות ככל שיידרשו.
7. ביום 18.8.2025 ניתנה על ידי המשיבה 1 החלטה לפי סעיף 7(ב) לחוק (התכתבות זו ונוספות מצ"ב ומסומנות כנספח ב')
8. ביום 9.9.2025 נמסרה החלטת מפ"י (מצ"ב כחלק מנספח ב', להלן: "ההחלטה הראשונה"), ולפיה הבקשה נדחתה בנימוק כי המידע המבוקש עוסק בהתכתבויות פנימיות והיוועצות משפטיות עם הפרקליטות, ולפיכך חוסה תחת הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)(4) לחוק. בהחלטה צוין כי מדובר **בהתייעצות פנימית טרם גיבוש עמדה סופית**, וכי לכן אין למסור את המידע. עם זאת, נמסרו לעותר שמו ותפקידו של מר יוסף שניא (משיב 4), מנהל פרויקט אתר הנדל"ן הממשלתי - לרבות מספר טלפון משרד, ונמסר כי השיחה לא הוקלטה. בהמשך הובהר כי **מר שניא, כלל אינו עובד מפ"י** אלא אורח או עובד בחברה אחרת המספקת שירות למפ"י.
9. בעקבות ההחלטה, ביום 9.9.2025, שלח העותר הודעת מיצוי הליכים (נכלל בנספח ב'), ובה טען כי לא ניתנה התייחסות לסעיפים 3 ו-4 בבקשת המידע, הנוגעים למסמכים ששימשו בסיס לפעולה או להחלטות מפ"י ולישיבות שהתקיימו בעניין. העותר הדגיש כי הוא רואה במענה לסעיפים 1 ו-2 החלטה סופית, אך מבקש כי תינתן החלטה מנומקת גם ביחס לשאר הסעיפים. עוד הלן העותר על כך ששני עובדים במפ"י, מר יוסף שניא ומר אלעד אסרף, איימו עליו או על מי מטעמו בתביעות משפטיות, וביקש לברר אם מדובר במדיניות רשמית של הרשות או בהתנהלות פרטנית של עובדים.
10. ביום 10.10.2025 פנה העותר והלן על כך שטרם ניתנה החלטה בבקשה וזאת בחלוף 60 הימים למענה לאחר ארכה לפי סעיף 7(ב) (נכלל בנספח ב'). כמו כן דרש כי המשיב 2, ימסור הנמקה מדוע טרם נמסרה החלטה בבקשה וזאת בהתאם להוראות סעיף 7(ג).
11. ביום 26.10.2025 נמסרה החלטה שנייה מטעם מפ"י (נכללת בנספח ב', להלן: "ההחלטה השנייה"), בה חזרה הממונה על חופש המידע על עמדתה, תוך הרחבה מסוימת. בהחלטה הובהר כי ההתכתבויות הפנימיות נגעו לפנייה למחלקה לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה, לאחר שנודע לגורמי מפ"י על פרסום בפלטפורמה ציבורית שלדעתם הפר את תנאי השימוש (וובהר כי אין במכתב האיומים כל זכר לטענה זו, ולא בכדי). כן צוין כי ההתכתבויות עסקו בבחינת דרכי פעולה משפטיות, ולכן אינן נמסרות מכוח סעיף 9(ב)(4) לחוק. בהמשך פורטו מועדי ההתכתבויות (7-9.1.2025 ו-15-16.1.2025), וכן צוין כי השיחה למפרסם בוצעה על ידי מר יוסף שניא לאחר **שקיבל הנחיה מהיועצת המשפטית של מפ"י** (המשיבים 4 ו-3 בהתאמה).
12. העותר סבור כי החלטות מפ"י לוקות בחוסר סבירות קיצוני, ניתנו ללא הנמקה מספקת, ואינן מתייחסות כלל לרכיבים מרכזיים בבקשה, לרבות פרוטוקולים, הנחיות, או החלטות פורמליות של גורמי הרשות.

13. ביום 12.11.2025 נשלחה טיוטת עתירה זו למשיבים תוך התראה כי אם לא יענו עד ליום 30.11.2025 תוגש העתירה (התכתבות שצורפה כחלק מנספח ב', וטיוטת העתירה מצ"ב ומסומנת כנספח ג').

14. ביום 16.11.2025 השיבה בקצרה המשיבה 1, וטענה כי העותר לקח את המענה והפך אותו. עוד באותו היום פנה בשנית העותר, וניסה שוב לקדם הבנות עם המשיבים, תוך הסבר מפורט על הצורך במידע ועל הפערים (התכתבויות אלה מצ"ב כחלק מנספח ב' לעיל). על כך לא נמסר מענה נוסף.

15. לפיכך, משהוגשו שתי החלטות סופיות ובהמשך למיצוי ההליכים, לא נותרה לעותר כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

הרקע לבקשה

16. ביום 27.7.2016 פורסם דוח מסכם של הצוות הבין משרדי להנגשת מאגרי המידע (מצ"ב כנספח ד'). מתוך מטרות של קידום חדשנות, שקיפות, להניע צמיחה במשק ולצורך ייעול עבודת הממשלה (עמ' 8-9 לדוח) הוחלט על פתיחת המאגרים תוך דגש על נגישות ואיכות ממשק בהיבט הטכנולוגי (עמ' 15-16 ו-47-50 לדוח).

17. לציין כי מהדוח עולה כי לאחר קיום פגישות ותיאומים בעניין זה עם אנף החשב הכללי באוצר, הרי שהאנף עצמו תומך ורואה חשיבות מרובה בהנגשת המאגרים ולכן ניתנה הסכמת החשב הכללי לשימוש חופשי במאגרים ללא הגבלה בהיבטי קניין רוחני או גביית תמלוגים ממשותמי המאגרים (עמ' 28 לדוח).

18. ביום 30.8.2016 התקבלה החלטת ממשלה 1933 הוחלט בין היתר "במטרה לעודד הטמעת חדשנות במגזר הציבורי ובשירותים הציבוריים, להקל את הנטל הבירוקרטי ולקדם מדיניות של ממשל פתוח: לאמץ את עיקרי המלצות דוח הצוות הבין משרדי להנגשת מאגרי המידע לציבור מיום 27.7.2016 (עמ' 8 להחלטת הממשלה, החלטת הממשלה מצ"ב ומסומנת כנספח ה', להלן "החלטת הממשלה").

19. על פי החלטת הממשלה נדרשו כלל משרדי הממשלה ויחידות הסמך, ובבין היתר 5, להנגיש עד לשנת 2022 את כלל מאגרי המידע שעליהם הם מופקדים ויופקדו, ובלבד שאין בפרסומים מידע מזוהה או מניעה לפי כל דין מפרסום.

20. בפועל אנשי המשיבה 5 ובכלל זה המשיב 2, החליטו לפעול באופן הפוך מהחלטת הממשלה, תוך פגיעה של ממש במשק בישראל, בניגוד להוראות הדין ובהעדר סמכות, וקידמו חנות לממכר מאגרי המידע של המרכז משל מדובר בחבורה של מוכרי עגבניות בבסטה בשוק. חנות זו שווקה באגרסיביות באתר המשיבה כאשר חלק נכבד מהעמוד הראשי של המשיבה 5, הוקדש לאותה חנות ולקטלוג המוצרים בה (מצ"ב כנספח ו).

21. כיאה לבסטה בשוק, גם בחנות המשיבים, המחירים הם עניין גמיש ונתון לשיקול דעת, מצב רוח, ותחושות בטן של עובדי המרכז, בדבר כמות הכסף שניתן להוציא מכל לקוח. כך לדוגמה עת הגיע העותר לחנות של המשיבה 5, ופגש שם באלעד אסרף, מנהל המכירות של המשיבה 5, מר אסרף מסר לעותר את הדברים הבאים:

"אתה יכול לקנות גם ממני את השכבות כתובות שלי שזה אולי פחות, עולה גם עשרות אלפים אבל פחות כסף..." במענה לשאלת העותר אם יכול להיות שמדובר במאות אלפים הסביר מנהל המכירות כי "אם זה לשימוש ארגוני שלך זה עשרות אלפים, אם אתה הולך לעשות בזה שימוש מסחרי ולשלב את זה במוצר שלך, ועוד לא יודע מה מה ולמכור את זה קדימה אז אתה תשלם, זה כבר רישיון מסחרי, אני אעשה איתך משא ומתן".

22. כלומר לשיטת מר אסרף, קודם כל זה המידע שלו, בנוסף, מחירו של המוצר מוערך בעשרות אלפי שקלים אבל גם נגזר מהשימוש שרצה לעשות הקונה במידע, ואם הוא יתרשם שמדובר בשימוש מסחרי, אז יגוהל מו"מ בין הקונה ובין מר אסרף, **והכל בהתייחס למאגר מידע החייב בפרסום והנגשה על פי החלטת הממשלה**.

23. גם עיון ב"קטלוג המוצרים של המשיבים" מגלה כי עבור כל מוצר, לצד מחירים שונים המוצגים בקטלוג (ואשר לא תואמים כלל את פרוטוקולי ועדת המחירים שנמסרו), תמיד מוצג באופן בולט כפתור להגשת בקשה לקבלת "**הצעת מחיר**". קרי, יש מחירי מדף ומחירים שמר אסרף, ממציא בחליפה אישית עבור כל לקוח ולקוח, על פי שיקולים של מר אסרף.

24. ברוח החלטת הממשלה, ונוכח החידלון המוצהר של המשיבים בהגשת מאגרי המידע, פעלה העמותה שייסד העותר ופרסמה ביום 20.11.2024 לשימוש חופשי של הציבור מאגר שנאסף מתוך אחד מאתרי המשיבים, ובו רשימת כתובת הבתים בישראל והקואורדינטות השייכות להם. ויובהר כי מדובר במידע ציבורי, החייב בפרסום, אשר מוחזק בנאמנות בידי המשיבה 5 וכלל אינו רכוש המשיבה 5 או חלילה מר אסרף.

25. עוד באותו היום התקבלה שיחת טלפון מפתיעה אצל מנהל נוסף בעמותה, ממר יוסף שניא, משיב 4, שאינו עובד המשיבה כלל, שהודחה כנציג "המרכז למיפוי ישראל". לטענתו יש בפרסום כאמור "עבירה משפטית" ולפיכך הוא "ממתין שתוריד את זה". כאשר נענה כי אין בכוונת העמותה להסיר את הפרסום, מסר כביכול בשם המרכז למיפוי ישראל כי "נאלץ להתקדם באמצעים המשפטיים".

26. כאן המקום לציין כי אותו יוסף שניא, כלל אינו עובד מדינה, אינו עובד המרכז למיפוי ישראל, נעדר כל סמכות לפנות בשם גוף ציבורי. כמו כן, על פי המידע שנמסר על ידי משיבה 1, **הוא פעל על פי הנחיית המשיבה 3** (ר' הודעת משיבה 1 מיום 26.10.2025).

27. אלא שהיו מי שהסתמכו כנראה על אותו יוסף שניא והבנתו המשפטית, ועל כן ביום 12.12.2024 בשעה 21:02 נחתה בתיבת הדוא"ל של העותר, של העמותה ושל מכותבים רבים נוספים הודעה מאימת מהיחידה הארצית לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה. לשיטת המדינה, הרי שפרסום

המידע, שהמשיבים מחוייבים בפרסמו ונמנעים מכך שלא כדון, עולה כדי נטילה העתקה ושימוש שלא כדון במידע של המשיבים לכאורה (מכתב המשיבים מצ"ב ומסומן כנספח ז').

28. עוד לשיטת המדינה, ובניגוד לדברים שמסר מר אסרף בפגישה שהתקיימה מאוחר יותר, ולשלל ממצאים שנתגלו בהמשך, הרי שרישיון לשימוש מסחרי בשכבת הכתובות, עומדת על 100 אלף יורו. מיותר לציין, כי סכום זה כמו פרטים עובדתיים רבים באותו מסמך - שקרי ואינו נכון וכל מטרתם לנסות ולהפעיל לחץ פסול על העמותה ומנהליה, ובכלל זה העותר.

29. למען הסדר הטוב, יובהר כי העמותה השיבה ליחידה הארצית לאכיפה אזרחית בפרקליטות המדינה, כפרה בטענות המדינה, והקובץ אשר פורסם, המשיך להתפרסם ומתפרסם עד עצם היום הזה. בהמשך אף פורסם אייטם בנושא בעיתון דה מרקר המספק גם התייחסות משפטית לטענות המדינה מפי מומחים בתחום (מצ"ב ומסומן כנספח ח').

30. לציין כי פרקטיקת האיומים של עובדי המרכז למיפוי ישראל נחשפה בפני העותר כבר בעבר כאשר איומים על ידי גורמים שונים מטעם המשיבים, בעקבות כך שצילם ברשות הרבים מספר עובדי מפ"י ואנשי מיפוי מטעם הצבא. גם במסגרת הפגישה עם מר אסרף כמתואר מעלה, אמר מר אסרף "עכשיו אני לא יודע אם אתה מקליט או לא, אם אתה מקליט אני לא מאשר לך להקליט, ואם מקליט אותי אני אתבע אותך בבית משפט, אני לא צוחק, באמת".

31. לפיכך התגבשה בדעתו של העותר ההבנה כי חזקת תקינות המנהל לא קיימת עוד במרכז למיפוי ישראל. מדובר בגוף ציבורי שלבש מאפיינים של בסטה בשוק, שאנשיו מנהלים משא ומתן עם אזרחים, וסוחרים במידע השייך לאותם אזרחים ממש, לצד שלל איומים, המאפיינים שיח עם עבריינים לרבות מצב שבו יועצת משפטית, האמורה לשמש שומרת הסף של המינהל התקין והציית לחוק, מנחה אזרחים שאינם עובדי הרשות להלך איומים על אזרחים, ללא כל בסיס משפטי.

32. מובן מאליו כי אותם איומים שנשלחו ממפ"י אל העותר ועמותתו הסבו לעמותה נזק, דרשו מהעמותה להתקשר עם עו"ד אשר ייצג אותם אל מול המדינה, ולהשקיע משאבים לא מבוטלים בבחינת טענות המדינה, אשר לבסוף התברר כי אין להם יסוד לא עובדתי ולא משפטי.

33. על כן בכוונת העותר למצות את ההליכים, במישור האזרחי והמינהלי כנגד המעורבים, הן אלה שבדו עובדות שהיו בסיס למכתב האיומים, והן אלה שהנחו ותדרכו, כפי הנראה, אזרחים לאיים על הח"מ או אחרים. דברים אלה הוצגו כבר בנוסח בקשת המידע המקורית אף שזכו להתעלמות בשתי ההחלטות שנמסרו בבקשה.

הטענות המשפטיות

34. מעיון בהחלטות הרשות, הראשונה והשנייה גם יחד, עולה טענה משפטית אחת ויחידה, ונוגעת לסעיף 9(ב)(4) תוך התייחסות שטחית ולא מקצועית לפרטי המידע המבוקש. טענתם היחידה של המשיבים היא כי ההתכתבויות עסקו בבחינת דרכי פעולה משפטיות, לאור ההפרה של תנאי

השימוש, ועל כן אלה בבחינת תכתבויות פנימיות והיועצויות משפטיות ללא עמדה סופית וסיכומים.

35. טענה זו, כמו חלק ניכר מטענות המשיבים גם במכתב האיזמים, אינה אמת בלשון המעטה, ולא בכדי אין לטענות אלה כל זכר במכתב האיזמים. יובהר כי קריאת מכתב האיזמים לא מזכירה בשום צורה הפרה של תנאי השימוש, אלא טענות מופרכות אחרות לחלוטין, בלתי מבוססות בעליל, בדבר הפרה של זכות היוצרים, אשר כלל לא קיימת למשיבים הספציפיים ולמדינת ישראל בכלל ודאי לא במידע שהתבקש.

36. עוד ראוי להדגיש, כי המידע המבוקש כלל לא מעורר חשש לפגיעה באינטרס לגיטימי של המדינה, ובעניין זה בצורך בקיום שיח חופשי ופתוח בתוך הרשות לצורך גיבוש החלטות ומדיניות. מדובר בטענות עובדתיות כוזבות, אשר נמסרו לגורמים השונים, מתוך מטרה להטעות את גורמי האכיפה ולהציג בפניהם מצג שווא שיהיה בסיס לנקיטת הליכי אכיפה. אין שום אינטרס ציבורי בשמירה והגנה על שיח זה, ככל שקיים, ורק מטעם זה לא ניתן להחיל על התכנים המבוקש את החרג שנקבע בסעיף 9(ב)(4) לחוק.

37. יתרה מכך, יטען העותר כי המשיבים כלל לא בחנו את האינטרס הציבורי והפרטי של העותר במידע, וכי טענתם, עתה שבשום שלא לא גובשה כלל עמדה סופית או סיכום, רק מעצימה זאת. כלומר, לשיטת המשיבים, היועצת המשפטית הרהרה בהרהורים שונים ומשונים, חלקם בדיוניים, כאשר לא עלה בידה כלל לגבש עמדה, או לקבוע ממצאים, ודי היה בהרהורים אלה, כדי לשלוח בריונים אשר אינם עובדי הרשות כלל, לאיים על אזרחים, או גרוע מזה, לפנות לגורמי האכיפה, כדי שיפתחו בהליכי אכיפה. ושוב, כל זאת, לטענת המשיבים, ללא כל גיבוש של עמדה, אלא במסגרת הרהורים ברזומו של עולם.

38. בהנחה ודברים אלה הם בבחינת אמירת אמת, הרי שהאינטרס הציבורי והאישי בחשיפת אותם הרהורים שברזומו של עולם, כפול ומכופל. מדובר בנקיטת של פעולות אופרטיביות, החורגות באופן בוטה מהתנהלות כדן, שנעשו על סמך הרהורים של ממש, ללא כל תשתית עובדתית או גיבוש עמדה משפטית.

39. כך לדוגמה קבע בית המשפט המחוזי בירושלים, רק לאחרונה ביחס להחלטת רשות לדחות את בקשת המידע מבלי שבחן את הבקשה בראי הוראות סעיפים 10 ו-11 לחוק "עיון בהחלטת הדחייה של המשיבה, ובתגובה המקדמית שהוגשה במסגרת העתירה, לא מעלה ולו ברזומו שסוגיה זו נבחנה." (עת"מ (ירושלים) 48436-01-24 א.ד.י. אוקולר דיסקברי בע"מ נ' יחידת האפוסטרופוס הכללי והממונה על ענייני ירושה (14/10/2024) ור' גם פס' 14 והתרישים המצורף בעניין ע"מ 3300/11 משרד הביטחון נ' עמותת גישה (5/9/2012) כמו גם פס' 25 לפס"ד של כב' השו' חיות (כתוארה אז) בעניין ע"מ 9135/03, 9738/04 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ (19/1/2006) .

40. סופו של דבר, גורמים שונים במשיבים או מי מטעמם, אספו מידע על העותר, פעולותיו ומידע רלוונטי מתוך הרשות, והציגו אותו בצורה כוזבת ומסולפת לגורמים שונים אצל המשיבים. המשיבים או מי מטעמם בחנו מידע זה, וברמת גיבוש זו או אחרת, סברו שדי בכך כדי שהיועצת המשפטית, שומרת הסף של מנהל תקין, תשלח אורח, להלך אימים על העותר או מי מטעמו באיומי סרק שקריים. לאחר שלא הסתייע בידי היועצת המשפטית להניא את העותר ועמותתו, העבירה את המידע, ברמת גיבוש שטרם התבררה, אך עצם בירורה מצדיק ואף מחייב את מסירת המידע, אל גורמי האכיפה של מדינת ישראל.

41. גורמי האכיפה, על סמך מצגים כוזבים שהועברו אליהם, ובכלל זה הרשאות העותר בקבוצת ווטסאפ כמו גם עלות הקובץ והאופן שבו הופקו הנתונים, על ידי היועצת המשפטית או מי מטעמה, פתחו בהליך אכיפה דרקוני, אשר גזל משאבי ציבור, וניסה שוב, להלך אימים על העותר, בין היתר באמצעות שליחת מיוחד אשר התייצב בביתו, כביכול לצורך מסירת אותו מכתב איומים דרמטי אשר טען טענות תלושות ומופרכות הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי, ולא בכדי, חרף מעורבות היחידה הארצית לאכיפה בפרקליטות המדינה, לא ננקט שום הליך, ומדובר היה באיומי סרק נטולים בסיס עובדתי או משפטי.

42. מבלי לגרוע מטענות העותר באשר לאינטרס האישי והציבורי בחשיפת המידע, בחשיפת אופן ההתנהלות הבריוני של יועצת משפטית בגוף ציבורי, הן למען הציבור והן לצורך מיצוי ההליכים במישור הפרטני והמערכתי נגד המשיבים והגורמים השונים במשיבה 5, הרי שאף טענת המשיבים לפי סעיף 9(4) נטולת כל אחיזה בדיון.

43. בפס' 11 לפס"ד בעניין עת"מ 61714-02-15 קבוצת עמק איילון ס.כ. בע"מ נ' משרד התחבורה והבטיחות בדרכים ואח' הבהיר בית המשפט כי "ברי כי הפגישה בה עסקינו אינה מסוג הדיונים עליהם חוסה תת סעיף זה (9(ב)(4), ג.ו.). שכן אין מדובר בדיון פנימי של אנשי המשיב 1 בינם לבין עצמם, אלא דיון שנערך עם צדדים שלישיים, שהם נציגי העותרת." קרי ברור מאלי, שפנייה לאורח לשם שליחת לאיים על אורח אחר, כמו גם פנייה לגורמי הפרקליטות וצדדים שלישיים נוספים, אינם בבחינת דיון פנימי של הרשות.

44. בעניין עת"מ 17126-12-19 חדו"ש - לחופש דת ושוויון (ע"ר) נ' הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד הביטחון ואח' אשר במרכזו שאלת חשיפת של חומרי עזר אשר נדחו בטענה לפי סעיף 9(ב)(4) קבע בית המשפט כי "על הרשות להימנע, אפוא, מסירוב גורף לחשוף מידע תוך ציון סתמי של האינטרס הציבורי הכללי בסייגים שבסעיף 9(ב) לחוק, ובפרט הסייף שבסעיף 9(ב)(4) הרלוונטי לעניינו. הרשות חייבת להפעיל שיקול דעת בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו, תוך איזון בין האינטרסים המנוגדים". ובהמשך לכך, הבהיר בית המשפט "ואולם, לצד הדעות האישיות שהוצגו לוועדה, כוללים המסמכים המבוקשים נתונים ועובדות שהעותרת סבורה כי יש לחשוף אותם מאחר שניתן להפריד את העובדות והנתונים שבאותם מסמכים מהדעות האישיות של אנשי המקצוע...". לבסוף הכריע בית המשפט באותו עניין וקבע "לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני רואה לקבל את עמדת העותרת כי יש לחשוף את העובדות ואת הנתונים שבמסמכי העזר".

45. סופו של דבר, כי עיון בנוסח החלטות המשיבים, מגלה כי לא נבחן ואין כל ביטוי לאיזון שנערך בין האינטרסים השונים תוך דגש על האינטרס הציבורי והאישי במידע, בין היתר על רקע העדר התקינות המינהלית של המשיבים. בנוסף, ניכר כי בחינת העילה לפי סעיף 9(ב)(4) נעשתה באופן החורג בצורה קיצונית מהמבחנים המשפטיים שנקבעו, תוך דחייה גורפת של כלל המסמכים ללא כל בחינה פרטנית של תוכן המסמכים, והפעלת שיקול דעת בדרך של מסירה חלקית לפי סעיף 11.

סיכום

סוף דבר

46. עניין לנו בגוף שפרק כל עול, שהפך יישום החלטת ממשלה לבדיחה. מדובר ביחידת סמך במשרד הבינוי והשיכון, אשר לצרכי מימון, מכירה במקומה ומעמדה המשפטי, ועל כן פועלת מכוח תקציב ממשלתי שמועבר בהתאם לחוק יסודות התקציב בהיקף של מעל 100 מיליון שקל בשנה, ומנגד, ככל שהדבר נוגע לזכות הציבור במידע ולבעלות הציבור במידע, כמו גם לאספקטים שונים בהתנהלות מסחרית, רואה עצמה כחברה ממשלתית שלא לומר פרטית, מנהלת מו"מ עם אזרחים ומכריזה על מבצעי השקה למוצרים.

47. כיאה לגוף שמתנהל כמו בסטה בשוק, אותה תפיסה, חלחלה גם לעובדים, ואלה מרשים לעצמם להליך איימים על אזרחים ואף לעשות שימוש בלתי חוקי, בגופי האכיפה של מדינת ישראל. חומרת המקרה זועקת לשמיים, כאשר שומרת הסף של הרשות, היועצת המשפטית, שולחת אורח שכלל אינו עובד הרשות, לאיים בשיחת טלפון על העותר או מי מטעמו, וכאשר זה לא מצליח, פונה על בסיס מידע שקרי אל גורמי האכיפה, ומנסה ליוזם הליך אכיפה על בסיס טענות עובדתיות ומשפטיות שאינן אמת.

48. הדרך לתיקון הליקויים, מחייבת חשיפת מלוא התשתית העובדתית העומדת בבסיס אותה התנהלות מפקפקת בלשון המעטה, באמצעות מענה לבקשות המידע בדרך של חשיפת כל המעורבים, וחלקו של כל אחד מהמעורבים בהתנהלות הרשות. חשיפה זו חייבת לכלול הן את הפן האישי והפרסונלי והן את המידע העובדתי אשר נמסר, על ידי מי ולמי, והכל בקשר ליכולת העותר למצות את ההליכים כנגד כל מי שביצע עוולה כלפי העותר או חרג מגבולות המנהל התקין.

49. מבלי להכריע בשאלת זכותו של העותר לקבל אף את העמדות המשפטיות שעלו, הרי שהוא הסכים מראש, וכבר בנוסח המקורי של בקשת המידע, לוותר על מידע זה. יחד עם זאת, יובהר שמציאות שבה המשיבים מצד אחד טוענים לעניין חוזי של הפרת תנאי שימוש, ומצד שני מהליכים איימים על בסיס טענה משפטית שונה לחלוטין, המבוססת על טענה מופרכת של זכות יוצרים, מגלה אינטרס ציבורי ואישי שיש בו להצדיק אף חשיפת אותן עמדות משפטיות שגובשו או נטענו על ידי מי מעובדי הרשות.

50. לפיכך יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים כמפורט בעתירה, למסור לעותר את המידע המבוקש הן בשל הפגמים שנפלו בהחלטת המשיבים והן בשל הוראות סעיף 17(ד) לחוק, והכל בסייגים הקבועים בסעיף 11 לחוק. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להטיל הוצאות אישיות על

משיבים 1-3 ועל המשיבה 5, וזאת בסכום שלא יפחת מהסכום הקבוע בפרט 4(ג) (1) לכללי לשכת
עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), תש"ס-2000 העומד על סך של 8,469 ש"ח בתוספת
אגרת בית המשפט וזאת בין היתר נוכח חומרת הנסיבות.

ג'א

גיא זומר, העותר

תצהיר

אני הח"מ, גיא זומר, ת.לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהיר זה בתמיכה לעתירה, כמפורט בגוף העתירה.
2. אני מצהיר שכל העובדות המפורטות בעתירה הן אמת למעט היכן שצוין במפורש כי הדבר על על פי מיטב ידיעת העותר.
3. אני מצהיר כי הטענות המשפטיות המפורטות בעתירה הן אמת על פי הבנתי והעצות המשפטיות שקיבלתי.
4. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

גיא

גיא זומר

אימות

הנני מאשר בזה כי ביום 7/12/25 התייצב בפני, עו"ד שיר לוימן ארליך, גיא זומר נושא ת.ו.לאחר שהוזהרתי לומר אמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את אמיתות תצהירי לעיל וחתם עליו.

עו"ד מימון לויטאי, עו"ד
מ.ר. 52215
דח' גוטגל, רחובות
טל' 077900800 פקס' 08-8606007

רשימת נספחים

נספח א' - בקשות העותר מיום 20.7.2025

נספח ב' - התכתבויות רבות העומדות בבסיס העתירה לרכות החלטות המשיבים

נספח ג' - טיוטת עתירה שנשלחה כחלק ממיצוי הליכים ביום 12.11.2025

נספח ד' - דוח הצוות הבין משרדי להנגשת מאגרי המידע

נספח ה' - החלטת ממשלה 1933 מיום 30.8.2016

נספח ו' - קטלוג המוצרים של המשיבים

נספח ז' - מכתב האיומים מיום 12.12.2024

נספח ח' - כתבה בדה מרקר